

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ח אָדָר:

סדר לקוטי פתח"ן הי"פני:

וְזֶה בְּחִינַת (ישעיה מ"א): "מִי הָעִיר מִמְזֻרָח צְדָק יִקְרָאֶהוּ לְרַגְלוֹ",
 'מִי הָעִיר מִמְזֻרָח, זֶה בְּחִינַת צְדָקָה. בְּבְחִינַת (שם מ"ג):
 "מִמְזֻרָח אָבִיא זְרַעַךְ", בְּחִינּוֹת (הושע יוד): "זָרְעוּ לָכֶם לְצְדָקָה" וְכוּ'.
 עַל־יְדֵי־זֶה, "צְדָק יִקְרָאֶהוּ לְרַגְלוֹ". הֵינּוּ, שְׁעַל־יְדֵי הַצְדָקָה, אֲזִי
 הַצְדָק קוֹרֵא אֶת הַרְגְלִין, שְׁמַעְלִין אֶת הַרְגְלִין, מִבְּחִינַת 'רַגְלִיהָ
 יוֹרְדוֹת' וְכוּ' כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת (ישעיה נ"ח): "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה", דְּהֵינּוּ שֶׁהַצְדָק יוֹכֵל
 לִילֵךְ, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁמַעְלִין הַרְגְלִין, שֶׁהֵם כְּלֵי הַהֲלִיכָה. וְזֶה
 "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ", 'לְפָנֶיךָ' דִּיקָא, כִּי מַעְלִין אֶת הַכְּבוֹד וְהַמְלָכוֹת, אֶל
 אֹר הַפָּנִים כַּנ"ל:

וְאֲזִי, כְּשֶׁמַּעְלִין אֶת הַכְּבוֹד וְהַמְלָכוֹת, אֲזִי יוֹצֵא הַכְּבוֹד מִן
 הַסְטְרָא אַחְרָא, מִבֵּין הָעֲזִי פָּנִים הַנ"ל, וְחוֹזֵר הַכְּבוֹד
 אֶל הַמְּבִינֵי מִדַּע, הַפֶּךָ נְפִילַת הַכְּבוֹד אֶל הָעֲזִי פָּנִים, שֶׁהֵם
 נִקְרָאִים, 'הִמָּה רַעִים לֹא יָדְעוּ הַבֵּין', וְעַכְשָׁו חוֹזֵר אֶל הַמְּבִינֵי
 מִדַּע:

וְאֲזִי, כְּשֶׁחוֹזֵר הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מִדַּע. בְּתַחֲלַת מְשִׁלְתָם,
 נַעֲשֶׂה מַחֲלָקֶת. כִּי עַקֵּר יְנִיקַת הָאוֹיְבִים, הוּא מִן הַמְּבִינֵי
 מִדַּע, דְּהֵינּוּ מִן הַמַּח. בְּבְחִינַת (דְּבָרִים ל"ב): "מֵרֵאשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב",
 הֵינּוּ שְׁמֵן הַמַּח שְׁבָרֵאשׁ, מִשָּׁם נִתְגַּלֵּין כָּל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים. כִּי
 יֵשׁ בְּהַמַּח מוֹתָרוֹת, שְׁמֵן אֵלּוּ הַמוֹתָרוֹת שְׁבַמַּח יוֹצֵאִין הַשְּׁעָרוֹת,
 וּמֵהֶם יוֹנְקִים הָאוֹיְבִים. וְהֵם יוֹנְקִים עַד שְׁכָלָה כָּל הַמוֹתָרוֹת
 שְׁבַמַּח, וְאֲזִי אֵין לָהֶם יְנִיקָה, וְנוֹפְלִים: וְזֶה בְּחִינַת קְרִיחַת רֵאשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשמח - אומר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

זְקֵנִים, כִּי 'בְּסִבֵּי מַחָא שְׁקִיט וְשָׁכִיד' (כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּאֲדָרָא רַבָּא דְּהָ קב"ח):
הֵינּוּ שְׂדֵעַת הַזְּקֵנִים צַח וְצָלוּל, וְאִין לָהֶם מוֹתָרוֹת בַּמַּח. וְעַל כֵּן
נוֹפְלִים הַשְּׂעָרוֹת, כִּי אִין לָהֶם יְנִיקָה כַּנִּי"ל:

וְעַל כֵּן

עַל-יְדֵי הַפְּרוּד שְׂבִין הַשּׁוֹנְאִים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם
אַרְיַכַּת זְמַן וְקִיּוּם בְּיוֹתֵר. כִּי הֵם יוֹנְקִים עַד שְׂיִכְלָה
כָּל הַמוֹתָרוֹת שְׂבַמַּח, וְאִזִּי כְּשִׂיכְלָה הַמוֹתָרוֹת, וַיְהִי הַדַּעַת צַח
וְצָלוּל, אִזִּי יִפְלוּ, כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד יְנִיקָה. וְעַל-יְדֵי הַפְּרוּד שְׂיֵשׁ
בִּינֵיהֶם, אִין לָהֶם כַּח לִינֵק הַרְּבֵה, וְיוֹנְקִים מְעַט מְעַט. וְעַל-כֵּן
עַל-יְדֵי-זֶה מְאַרְיַכִּין זְמַן יוֹתֵר, עַד שְׂיִגְמְרוּ לִינֵק כָּל הַמוֹתָרוֹת.
אַבֵּל כְּשִׂמְתַּחֲבְרִין הַשּׁוֹנְאִים יַחַד, אִזִּי יוֹנְקִים הַרְּבֵה, וְאִזִּי יוֹנְקִים
בְּמַהְרָה כָּל הַמוֹתָרוֹת וְנוֹפְלִים כַּנִּי"ל:

וְזֶה

בְּחִינַת שְׂעָרוֹת קְלוּעִין שְׂנַמְצָאִין בְּבְנֵי אָדָם, שְׁקוֹרִין
קְאֵלְטִינִים, שְׂהָעוֹלָם חוֹשְׁשִׁין לְקַצָּצָם, רַק שְׂיִפְלוּ מֵאֲלֵיהֶם.
הֵינּוּ כְּשִׂישׁ הַרְּבֵה מוֹתָרוֹת בַּמַּח, אִזִּי מְטַבֵּעַ בְּטַבֵּעַ הָאָדָם, שְׂיִצְאוּ
שְׂעָרוֹת קְלוּעִין. כִּדִּי שְׂעַל-יְדֵי קְלִיעוֹתָן וְהַתְּחַבְּרוֹתָם, יִנְקוּ בְּיוֹתֵר
וַיִּקְבְּלוּ, וַיּוֹכְלוּ לִינֵק כָּל הַמוֹתָרוֹת הַרְּבֵה שְׂבַמַּח. וְעַל כֵּן אִין
נְקַצָּצִין קָדָם זְמַנָּם, כִּי יוֹכְלוּ לְהַזִּיק לְהַמַּח, עַל-יְדֵי שְׂיִשְׂאֵר בְּתוֹכוֹ
הַמוֹתָרוֹת, עַל-יְדֵי שְׂלֹא יִהְיֶה הַשְּׂעָרוֹת קְלוּעִין לִינֵק אוֹתָן:

וְזֶה

בְּחִינַת מְלֻמַּד שְׂנַתָּן בָּהּ בִּינָה יְתָרָה'. 'בִּינָה יְתָרָה', הֵינּוּ
בְּחִינַת מוֹתָרוֹת הַמַּחִין, שְׂמַשָּׁם יוֹנְקִין הַשְּׂעָרוֹת, שְׂמַשָּׁם
יְנִיקַת הָאוֹיְבִים כַּנִּי"ל: וְזֶהוּ, 'וְיַחַד אָמַר מְלֻמַּד שְׂקֻלָּעָה לְחָוָה וְכוּ',
הֵינּוּ הֵךְ וְלֹא פְּלִיגִי'. כִּי עַל-יְדֵי מוֹתָרוֹת שְׂבַמַּח, שְׂזֶה בְּחִינַת בִּינָה
יְתָרָה כַּנִּי"ל, מְזֶה בָּא שְׂעָרוֹת קְלוּעִין, בְּחִינַת שְׂקֻלָּעָה לְחָוָה כַּנִּי"ל:
[כִּי הַכָּבוֹד הוּא בְּחִינַת חָוָה. שְׂהִיא הַצָּלָע הַנִּי"ל. שְׂהִיא בְּחִינַת
(בְּרֵאשִׁית ג'): "אִם כָּל חָי" כַּנִּי"ל:]

וְזָה בְּחִינַת (שְׁמוּאֵל-א כ"ה): "וְאֵת נַפְשׁ אִיבִידָה יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע", בְּחִינַת שְׁעָרוֹת קְלוּעֵיז הַנ"ל, הֵינּוּ בְּחִינַת הַתְּחַבְּרוֹת הַשּׁוֹנְאִים שְׁעַל-יְדֵי-זָה הוּא מִפְּלֹתָם כַּנ"ל:

וְאֲזִי, כְּשֶׁבָא הַכְּבוֹד חָדָשׁ אֶל הָאָדָם, וּמְלַבֵּשׁ בְּתוֹכוֹ נַפְשׁ דְּקֻדְשָׁה כַּנ"ל, צָרִיד לְרֵאוֹת לְהוֹלִיד אֶת הַנַּפְשׁ בְּנִקְלָה, בְּלִי קִשּׁוּי הוֹלָדָה. כִּי הַכְּבוֹד הוּא 'אִם כָּל חַי' כַּנ"ל, וְהַנַּפְשׁ מְלַבֵּשׁתָּ בָּהּ כְּעֶבֶר בְּמַעֵי אִמּוֹ. וְלִפְעָמִים כְּשֵׁישׁ, חַם וְשָׁלוֹם, בְּחִינַת קִשּׁוּי לֵילֵד, יְכוּלִין לְהַסְתִּילָק שְׁנִיָּהֶם, חַם וְשָׁלוֹם, הָאִם וְהוֹלָדָה, דְּהֵינּוּ הַכְּבוֹד וְהַנַּפְשׁ. אוֹ לִפְעָמִים נִסְתִּילָק אֶחָד מֵהֶם, חַם וְשָׁלוֹם, כְּפִי עֲנִין הַקִּשּׁוּי לֵילֵד, וְצָרִיד לְרֵאוֹת, לְהוֹלִיד בְּנִקְלָה בְּלֹא קִשּׁוּי:

וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁנּוֹלָד הַנַּפְשׁ, צָרִיד לְגַדֵּל אֶת הַנַּפְשׁ. וְשִׁתִּי בְּחִינּוֹת אֵלֹהִים, דְּהֵינּוּ הַהוֹלָדָה וְהַגְּדוּלָה. נַעֲשִׂין, עַל-יְדֵי יִרְאָה וְאַהֲבָה, שְׁהֵם בְּחִינַת שְׁתֵּי יָדַיִם, יָד הַגְּדוּלָה וְיָד הַחֲזָקָה. כִּי הַהוֹלָדָה נַעֲשִׂית עַל-יְדֵי הַיִּרְאָה, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים מ"ח): "רַעְדָה אֲחֻזָּתָם שֵׁם חַיִל כִּי־וֹלָדָה". וְאַחַר שְׁנוֹלָדָה, אֲזִי מְגַדִּילִין אוֹתָהּ עַל-יְדֵי הָאַהֲבָה, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב): "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָה", הֵינּוּ 'בְּהַבְּרָאָה', שֶׁהוּא לְאַחַר הַבְּרִיאָה וְהַהוֹלָדָה, אֲזִי מְגַדִּילִין אוֹתָהּ עַל-יְדֵי בְּחִינַת אַבְרָהָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַהֲבָה, בְּחִינַת יָד יְמִין. וְזָהוּ בְּהַבְּרָאָה בְּאַבְרָהָם כַּמּוּבָא (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ב), הֵינּוּ כַּנ"ל:

וְזָה בְּחִינַת (דְּבָרִי הַיְמִיִּם-א כ"ט): "וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל", הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְּשָׁלָה וְהַמְּלָכוֹת, בְּחִינַת מְלָךְ הַכְּבוֹד הַנ"ל, שֶׁשֵּׁם מְלַבֵּשׁ הַנַּפְשׁ. וּבִידָךְ כַּח וּגְבוּרָה, וּבִידָךְ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁתֵּי הַיָּדַיִם כַּנ"ל וּבִידָךְ כַּח וּגְבוּרָה, זֶה בְּחִינַת יָד הַחֲזָקָה. וּבִידָךְ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק, זֶה בְּחִינַת יָד הַגְּדוּלָה. שְׁעַל-יְדֵי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ביתאן סדר מנהגות ד"ר זצ"ל "צדק מצוי מקוה שד"ר מצודת מספרי רבנו יהיה תיקון לכל" סדר מנהגות ד"ר זצ"ל "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחִינַת שְׁתֵּי הַיָּדִים אֱלוֹ, מוֹלִידִין וּמְגַדְלִין הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֶּשֶׁת בְּהַכָּבוֹד
כַּנ"ל: וְזֶה בְּחִינַת הַצְדָּקָה שְׁנוֹתֵנִין אֶצֶל 'וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל' (כְּמוֹ
שְׂמוּבָא בְּכּוֹנֵנוֹת), כִּי עַל-יְדֵי הַצְדָּקָה, מוֹצִיאִין וּמַעְלִין אֶת הַכָּבוֹד
וְהַמְּשָׁלָה כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת (אִיּוֹב כ"ט): "כְּבוֹדִי חָדַשׁ עִמָּדִי וְקִשְׁתִּי בְיָדֵי תַחֲלִיף".
הִינוּ, כְּשֶׁמַּגִּיעַ כָּבוֹד חָדַשׁ אֶל הָאָדָם, אֲזִי צָרִיךְ לְתַחֲלִיף
וְלְהַעֲבִיר הַקְּשׁוּי, עַל-יְדֵי בְּחִינַת יָדַי הַנ"ל. וְזֶה: "וְקִשְׁתִּי בְיָדֵי
תַחֲלִיף". שְׁעַל-יְדֵי הַיָּדַיִם, חוֹלְפֵת וְעוֹבֶרֶת הַקְּשׁוּי לִילַד כַּנ"ל: וְזֶה
בְּחִינַת חֲלוּף שֵׁם אַקוּ"ק שֶׁהוּא שֵׁם בּוֹכ"ו, שֶׁהוּא בְּגִימַטְרִיא יָדָה,
שְׁעַל יָדוֹ הַחֹלְפָה כִּידוּעַ: וְעַיִן בְּכּוֹנֵנוֹת שֶׁל "וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל":

סדר קצור לקוטי מנהגות ד"ר זצ"ל

ג עַל-יְדֵי תַאֲוֹת אֲכִילָה נִפְגָּם הַכָּבוֹד וּפּוֹגֵם בְּכָבוֹדוֹ יִתְבַּרַךְ וְאִזּוּ הוּא
בְּחִינַת הַסְתַּרְת פָּנִים. וְהַדִּינִים מִתְגַּבְּרִים חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִזּוּ נוֹפֵל
הַכָּבוֹד לְהַעֲזִי פָּנִים שְׁבִדוֹר שֶׁהֵם נוֹטְלִין כָּל הַכָּבוֹד, וְכָל הַמְּנַהֲיגוֹת
וְהַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה וְהַכָּבוֹד הוּא אֶצֶל הָעַכּוּ"ם וְהַרְשָׁעִים וְהַעֲזִי
פָּנִים, וְעַל כֵּן כְּשִׁישְׁרָאֵל צָרִיכִין לַפְּעַל אִיזָה תְּקִיפּוֹת לְצַרְךָ קִיּוּם
דְּתַנּוּ הַקְּדוּשָׁה צָרִיכִים אֲנַחְנוּ לְקַבֵּל הַכַּח מֵהֵם, אֲבָל כְּשֶׁמְשַׁבְּרִין
תַאֲוֹת אֲכִילָה אִזּוּ מַעְלִין הַכָּבוֹד דְּקָדְשָׁה, וְאִזּוּ אִין שׁוּם פְּקִידָה
וְשִׁרְרָה וְהַתְּמַנּוּת וְכָבוֹד לְהַעֲזִי-פָּנִים, וְאִזּוּ הוּא בְּחִינַת נְשִׂאוֹת
פָּנִים, שֶׁהוּא בְּטוֹל הַדִּינִים:

ד עַל-יְדֵי צְדָקָה מְשִׁיכִין חֲסָדִים וּבְטוֹל הַדִּינִים וּמִתְקַנִּים פְּגָם
הַכָּבוֹד שְׁגוֹרֵם הַסְתַּרְת פָּנִים כַּנ"ל וּמַעְלִין הַכָּבוֹד וְהַמְּלָכוּת
מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא, וּמִתְקַנִּים פְּגָם תַאֲוֹת אֲכִילָה וְחוֹזֵר הַכָּבוֹד אֶל
הַמְּבִינֵי מִדַּע שֶׁהֵם מְנַהֲגֵי אֶמֶת:

ה עַל כֵּן נוֹתְנִין צְדָקָה אֶצֶל 'וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל', כִּדִּי לְהַעֲלוֹת

הַכְּבוֹד וְהַמְּשָׁלָה מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא אֶל הַקְּדוּשָׁה כַּנ"ל:

וּ כְּשֶׁחֹזֵר הַכְּבוֹד לְהַמְּבִינֵי מִדַּע דְּהֵינּוּ לְמַנְהִיגִים אֲמַתִּיִּים, אִזּוּ
בְּתַחֲלַת מְמִשְׁלָתָם נַעֲשֶׂה מַחֲלָקָת:

ז עַל-יְדֵי הַפְּרוּד שְׂיִישׁ בֵּין הַשּׁוֹנְאִים שֶׁל הַמְּבִינֵי מִדַּע הַנ"ל
עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם בְּיוֹתֵר. אֲבָל כְּשֶׁהַשּׁוֹנְאִים מִתְּחַבְּרִים יַחַד
אִזּוּ יוֹנְקִים מִהֶרָה הַמוֹתְרוֹת שֶׁבַמַּח שְׂמִשְׁם חֵיוֹתָם וְנוֹפְלִים מִהֶרָה:
ח כְּשֶׁבָּא כְּבוֹד חֲדָשׁ לְאָדָם וּמִלְּבַשׁ בְּתוֹכוֹ נֶפֶשׁ דְּקְדוּשָׁה כַּנ"ל צָרִיךְ
לְחִזֵּק עֲצֻמוֹ בְּמִדַּת הַיִּרְאָה וּבְמִדַּת הָאֲהָבָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנֶּפֶשׁ הַחֲדָשָׁה הַבָּאָה לוֹ עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד כַּנ"ל
(עֵינ פְּנִים):

סֵדֶר הַיַּיִּי מִלְּחֻמֵּי הַיּוֹפְיִי:

תַּעֲב (כט) הַזֶּהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד לְבָלִי לְהַרְגִּיל עֲצֻמְנוֹ לְהַעֲלוֹת עֵשֶׂן
הַלּוֹלְקִי וּלְהַרְיֵחַ טַבָּק. וְהַצָּרִיךְ בְּשִׂיחָה זוּ וְאָמַר שְׂרָאוּי לְאִישׁ כְּשֶׁר
לְבָלִי לְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ בְּזֶה, כִּי הֵם בְּטוֹל תּוֹרָה וְתַפְלָה בְּחֻמֵּי. וְהוּא
דָּבָר שְׂאִינוּ נִצְרָךְ כָּלֵל, וְלַעֲנִין נְקִיּוֹת אֵין מוֹעִיל עֵשֶׂן הַלּוֹלְקִי כָּלֵל.
בְּפֶרֶט מִי שֶׁכָּבַר רָגִיל בְּעֵשֶׂן הַלּוֹלְקִי, שֶׁבּוֹדֵאֵי אֵין מוֹעִיל לוֹ כָּלֵל,
כִּי דָּבָר הַרְגִּיל אֵינוֹ מוֹעִיל כָּלֵל כִּידוּעַ בְּחוּשׁ. וּכְבָר מְבָאָר (שְׁחוֹת
הַר"ן סִימָן ל) שְׂאֵין צָרִיכִין לְבַלְבֵּל עֲצֻמוֹ בְּשִׁבִּיל נְקִיּוֹת רַק בְּעֵת
שֶׁנִּצְרָךְ לְנִקְבֵי מַמָּשׁ, וְחוּץ מִזֶּה אֵין צָרִיךְ לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה כָּלֵל.
וְאָמַר עַל עֲצֻמוֹ אַף-עַל-פִּי שֶׁהוּא בְּעֲצֻמוֹ רָגִיל בְּזֶה לְהַעֲלוֹת עֵשֶׂן
הַלּוֹלְקִי, אַף-עַל-פִּי-כֵן קֵדָם הַתַּפְלָה אֵינוֹ לוֹקַח הַלּוֹלְקִי בְּיָדוֹ כָּלֵל.
וּמִיָּמִיו לֹא הָיָה מַעֲלָה עֵשֶׂן הַלּוֹלְקִי קֵדָם הַתַּפְלָה. וְלְהַרְיֵחַ טַבָּק
אָמַר שְׂזֶה מִזִּיק וּמְבַטֵּל יוֹתֵר מֵעֲבוּדַת הַבוֹרָא. כִּי מִי שֶׁרָגִיל בְּזֶה
אֵינוֹ יָכוֹל לְהֵיוֹת בְּלֹא זֶה אֲפֹלוֹ שְׁעָה אַחַת, וְהִיא בְּלָבוֹל וּבְטוֹל
גְּדוֹל מְאֹד בְּאַמְצַע הַתּוֹרָה וְהַתַּפְלָה בְּפֶרֶט לְפַעֲמִים כְּשֶׁאֵין לוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תסנב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

טבֵּק. כִּידוּעַ לְמִי שֶׁרָגִיל בָּזָה. וְגַם קָשָׁה לְהַשְׁלִיךְ אֶת עֵינָיו הַטֵּבֵק מִי שֶׁנִּתְרַגֵּל בָּזָה. עַל־כֵּן טוֹב וְנָכוֹן מְאֹד לְבָלִי לְהַרְגִיל עֲצֹמוֹ בְּעֵינָיו הַנְּהָגוֹת אֵלוֹ שֶׁל הַפִּיטוֹן וְהַטֵּבֵק שְׂאִינָם נִצְרָכִים כָּלֵל, רַק מִזִּיקִים וּמִבְּטָלִים אֶת הָאָדָם מִתּוֹרָה וְתַפְלָה וְכִיּוֹצֵא:

תעג (ל) מְצֵאתִי כָּתוּב אֶצְלוֹ מְצוּהָ שְׂיִכְתֹּב כָּל אֶחָד סֵפֶר תּוֹרָה לְעֲצֹמוֹ שְׂיִכְתֹּב לוֹ סֵפֶר בַּתּוֹרָה כָּל־שָׁכַן סֵת"ם:

תעד (לא) "כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" - זֶה בְּחִינַת מִשָּׂא "וְנָתַנוּ אִישׁ כִּפֹּר" - זֶה בְּחִינַת מִתָּן. הֵינּוּ בְּחִינַת מִשָּׂא וּמִתָּן:

תעה (לב) שָׁמַעְתִּי מִרְבִּי יִצְחָק חֲתָן הַמַּגִּיד מִפִּי־הָאוֹיָצֵעַ שֶׁאָמַר שֶׁשָּׁמַע מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָמַר שֶׁבְּדַרְךְ צָרִיכִין לְזַהֵר בְּטַבִּילַת מְקוּהָ, כִּי מְקוּהָ מְסַגֵּל לְהַנְצִיל מִרוֹצְחִים:

תעו (לג) כּוֹנֵת הַשְּׁלָחַן מִימֵי יְלָדוּתוֹ שֶׁשְּׁלָחַן בְּגִימְטְרִיא קְלָפָה נִדְחָה פִּיהָ עִם הַכּוֹלֵל. הֵינּוּ שְׂיִהְיָה נִדְחָה הַקְּלָפָה מִהַשְּׁלָחַן שֶׁלֹּא תִינַק מִהַשְּׁלָחַן, שׁוֹלְחָן בְּגִימְטְרִיא יְקו"ק יְקָרְבָנוּ. כְּשֶׁהָיָה אֶחָד צָרִיךְ לְרַפּוּאָה הָיָה מְכוּן שֶׁשְּׁלָחַן בְּגִימְטְרִיא צוֹ רַפּוּאָה [לְרַפּוּאָה]. שׁוֹלְחָן בְּגִימְטְרִיא ש"ך חֶסֶד, כִּי יֵשׁ אַרְבָּעָה מֵינֵי חֶסֶדִים. שְׁלָחַן בְּגִימְטְרִיא חֲשֵׁמ"ל שְׁמֵלְבִישׁ הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת הֵינּוּ חֲשֵׁמֶל בְּגִימְטְרִיא שֵׁע"ח לְצָרַף עֶשֶׂר הַנ"ל בְּגִימְטְרִיא שְׁלָחַן. שְׁלָחַן בְּגִימְטְרִיא ש"ע ח"י כִּי יֵשׁ ש"ע נְהוֹרִין שֶׁל אֹזֶר הַפָּנִים וְכִתִּיב בְּאֹזֶר פָּנָי מִלֶּךְ חַיִּים:

תעז (לד) מִכְּבָר קָדָם אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בִּקֵּשׁ אֶחָד אוֹתוֹ עַל בָּנִים וְאָמַר לוֹ שְׂיִתֵּן צְדָקָה, וְהַשִּׁיב שְׂאִין בִּיכָלְתוֹ וְאָמַר לוֹ שְׂיִהְיָה לוֹ אֶמוּנָה, כִּי אֶמוּנָה חָשׁוּב כְּצְדָקָה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית ט"ו): "וְהָאֱמִין בַּה' וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה". וְאָמַר: שֵׁעַל־יְדֵי אֶמוּנָה זוֹכָה לְבָנִים, כִּי אֶמוּנָה בְּגִימְטְרִיא בָּנִים וְכֵן הָיָה שֶׁנִּפְקַד זֶה הָאִישׁ וְהָיוּ

לו בָּנִים:

תעח (לה) אָמַר סֵפֶר רְזִיאַל אֵינוּ מֵאָדָם הָרֵאשׁוֹן וְלֹא זֶהוּ הַסֵּפֶר
 שֶׁנִּתֵּן הַמֶּלֶךְ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן וְאֵין בּוֹ כַח לְהַצִּיל מִשְׂרָפָה, וְכִבֵּר
 אֶרֶע שֶׁהַסֵּפֶר בְּעֶצְמוֹ נִשְׂרַף וְהֶאָרִיךְ בָּזֶה בְּרֵאיוֹת בְּרוּרוֹת:
 תעט (לו) אָמַר שְׁעַל יְדֵי שְׂמִסְפְּרִין מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים וּמַגְדִּילִים
 וּמַפְלִיאִים אוֹתָם, עַל־יְדֵי־זֶה נִמְתַּק הַדִּין וְנִמְשָׁךְ חֶסֶד. וְזֶהוּ מַגְדִּיל
 יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ, מָאֵן מִלְכֵי רַבָּנָן. הֵינּוּ מֵה שְׂמִסְפְּרִין וּמַגְדִּיל הַנִּפְלְאוֹת
 וְהַיְשׁוּעוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ מְלָכִים עַל־יְדֵי־זֶה וְעוֹשֶׂה חֶסֶד
 לְמַשִּׁיחוֹ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמִי שֶׁמְשִׁיחַ וּמִסְפֵּר מִזֶּה. עוֹד
 שְׂמַעְתִּי עַל פָּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"א): "קוֹמִי שְׂאִי אֶת הַנֶּעֱר וְהַחֲזִיקִי אֶת
 יָדְךָ בּוֹ כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׁימְנֶנּוּ. גַּם עַל פָּסוּק (שְׁמוֹת י"ג): "וַיִּסַּב אֱלֹקִים
 אֶת הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם סוּף" וְכֵן יֵשׁ עוֹד כַּמָּה תּוֹרוֹת אֲצֵל
 הַחֲבֵרִים שֶׁאָמַר קֹדֶם שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מִחֲמַת שֶׁשְׂמַעְתִּי
 מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁיִּדְפְּסוּ הַתּוֹרוֹת שֶׁאָמַר קֹדֶם אֶרֶץ־
 יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוּ עַל אֱלוֹ שֶׁכָּבַר הַדְּפָסוּ הַקְּפִיד, רַק מֵה שֶׁאָמַר אַחַר
 אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל עַל־זֶה הִזְהִיר לְכַתֵּב אוֹתָם, וְאָמַר שֶׁאֶפְלוּ שִׁיחוֹת
 פְּשׁוּטוֹת שְׁלִי שֶׁל אַחַר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין לְכַתֵּב עַל כֵּן אֵין רִצּוֹנִי
 לְהַעֲתִיקָם אֶף־עַל־פִּי שְׁעַל־פִּי דַעֲתֵנוּ גַם אֱלוֹ הַתּוֹרוֹת שֶׁקֹּדֶם
 אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הֵם נִפְלְאוֹת הַשֵּׁם וְהֵם גְּבוּהִים מְאֹד, כִּי גַם קֹדֶם
 אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הָיָה חֲדוּשׁ נִפְלֵא וְנוֹרָא מְאֹד, אֲךְ מִי יָבֹא אַחַר הַמֶּלֶךְ
 וּמִי יָכוֹל לֵידַע כַּוְנָתוֹ זֶה שֶׁלֹּא הָיָה רוּצָה שֶׁיִּדְפְּסוּ. וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן
 לֹא יִכְלָתִי לְהַתְּאַפֵּק וְהַעֲתִקְתִּי קֶצֶת לְפָרְקִים:

סדר לקווי עיצות היומני:

לז והעקר, לחזק את עצמו בשמחה מכל מיני עצבות, כי עצבות
 מזיק מאד. על־כֵּן צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחוֹ לְהַרְחִיק וּלְגַרֵּשׁ אֶת

חוק נתן ולא יעבור

ב'תסנ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

העצבות והמרה שחרה, הן על ידי שיחפש וימצא בעצמו עדין נקודות טובות וכו', הן על ידי 'שלא עשני גוי'. ועל פירוב אי אפשר לשמח את עצמו, כי אם על ידי עניני שחוק וצחוק וכו', כמו שכתב כל זה באות "שמחה", עין שם (שם).

להודע, שהאדם צריך לעבור בזה העולם על גשר צר מאד, והכלל והעקר שלא יתפחד כלל (שם).

לו לפי גדלת השם יתברך ועצם רוממותו יתברך, בתנועה קלה בעלמא ובהסתכלות בעלמא שאינו כראוי לפי כבודו יתברך, היה ראוי לבוא על האדם מה שראוי, חס ושלום; אך השם יתברך מלא רחמים, וכל העולם מלא רחמנות, והוא יתברך רוצה מאד בהעולם. על כן, אהובי אחי, אתה המעין, נפשי ולבבי, חזק ואמץ מאד ובטח בה' כי לא יעזב אותך, כי כל מה שעובר עליך הכל לטובתך, ותסמוך על רחמיו המרבים בלי שעור, כי השם יתברך גדול מאד ולגדלתו אין חקר, ויש ענין שנתהפך הכל לטובה וזדונות נתהפכין לזכיות, רק חזק ואמץ! (שם מ).

לו והוא מעלה גדולה, כשיש עדין יצר הרע לאדם, כי אז יכול לעבד אותו יתברך עם היצר הרע דיקא, דהינו להתגבר מתוך חמימות היצר הרע, להמשיך ממנו לתוך איזה עבודה מעבודתו יתברך, ואם אין יצר הרע לאדם, אין עבודתו נחשבת כלל. ובשביל זה מניח השם יתברך היצר הרע שיתפשט כל כך על האדם, וביותר על מי שחפץ באמת להתקרב אליו יתברך; אף על פי שעל ידי התפשטותו והתגברותו כל כך הוא מביא את האדם למה שמביא, לכמה עונות ופגמים גדולים, אף על פי כן הכל כדאי אצלו יתברך בשביל התנועה טובה, מה שבתקף התגברותו של היצר הרע מתגבר עליו האדם באיזה תנועה

וְבוֹרַח מִמֶּנּוּ, שְׂזִיחַ יָקָר אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּיוֹתֵר מֵאֵלּוּ עֹבֵד אוֹתוֹ אֶלֶף
 שָׁנִים בְּלִי יִצָּר הָרָע, כִּי כָּל הָעוֹלָמוֹת [לֹא] נִבְרְאוּ כִּי אִם בְּשִׁבִיל
 הָאָדָם, שְׂכָל מַעֲלָתוֹ וְחַשִּׁיבוֹתוֹ הוּא מַחֲמַת שֵׁישׁ לוֹ יִצָּר הָרָע כְּזֶה
 וְהוּא מִתְחַזֵּק כְּנִגְדּוֹ. עַל־כֵּן כָּל מֶה שֶׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 כְּמוֹ־כֵן הוּא יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר כָּל תְּנוּעָה בְּעֶלְמָא
 שֶׁהוּא מִתְחַזֵּק נִגְדּוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ עוֹזְרוֹ לְזֶה, כְּמוֹ
 שְׂכַת־טוֹב: "ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ" (שם).

סדר שיחות הר"ן הי"א:

רַבּ אָמַר לְאַחַד: כְּשֶׁנִּפְרָדִין חַם וְשָׁלוֹם, מֵהַצְּדִיקִים כְּאֵלּוּ עוֹבְדִין
 עֲבוּדָה זָרָה כִּי אֵיתָא בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ (תְּקוּנֵי זִהַר כ"א) שְׂהַצְּדִיק הוּא
 קוֹצֵא דְאוֹת ד' וְכְשֶׁנִּפְרָדִין מִמֶּנּוּ חַם וְשָׁלוֹם, אַזִּי מִפְּרִידִין קוֹצֵא
 דְאוֹת ד' דְאַחַד (דְּבָרִים ו'ד) וְנַעֲשֶׂה חַם וְשָׁלוֹם אַחַר (שְׁמוֹת ל"ד)
 שֶׁהוּא אֵל אַחַר כְּפִירוֹת כִּי עֵקֶר אֱמוּנַת הַיַּחֲוּד הוּא עַל יְדֵי
 הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים שֶׁהֵם קוֹצֵא דְאוֹת ד' דְאַחַד וְכַנֵּ"ל וְכֵן מְבֹאֵר
 עֲנִין זֶה בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, שְׁעֵקֶר
 הָאֱמוּנָה תוֹלָה בְּהַתְקַרְבוֹת לְצְדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים:

רַבּנֵי שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שְׁאָמַר לְעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁעַל פִּי הָרַב
 מְבַלְבֵּל אוֹתָם בְּתַפְלָתָם מַחֲמַת שְׁלֵא זָכוּ לְהַתְקַדֵּשׁ כְּרֵאוּי בְּקִדְשֵׁי
 הַזְּוִיג וְעַל כֵּן כְּשֶׁעוֹמְדִין אַחַר כָּךְ לְהַתְפַּלֵּל קָשָׁה עֲלֵיהֶם מְאֹד
 לְהַתְפַּלֵּל וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, הַזְּהִיר עַל זֶה כְּמָה פְּעָמִים לְבָלִי
 לְפַל בְּדַעְתּוֹ מוֹזֵה כָּלֵל וּמָה דְהוּא הוּא, וּבְשַׁעַת הַתְפִּלָּה צְרִיכִין
 לְשַׁכַּח הַכֹּל לְגַמְרֵי וּלְהַתְגַּבֵּר לְהַתְפַּלֵּל בְּשִׁמְחָה כְּרֵאוּי תָּמִיד אִיךָ
 שֶׁהוּא:

וְאָמַר: שְׁעַל זֶה (בְּרִכּוֹת ה'): הַצֵּטְעַר אֲבֵא בְּנִימִין, עַל תְּפִלָּתִי
 שֶׁתִּהְיֶה סְמוּכָה לְמִטָּתִּי 'מִטָּה' הוּא לְשׁוֹן זְוִיג (בְּתַבּוֹת י'): וְזֶהוּ: 'עַל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשנ"ו ✧ אמר מוהר"ת זצ"ל "צריך לציין מקוה שיהיה צמוד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

תִּפְלְתִי שֶׁתִּהְיֶה סְמוּכָה לְמִטָּתִי שְׂאוּכַל לְהִתְפַּלֵּל אַחַר כָּךְ בְּסֻמוּךְ
מִיד וְלֹא יִבְלָבֵל הָעֵינַי הַזֶּה אֶת תִּפְלָתִי כֻּלָּל:

רַפְד אָמַר לְעֵינַי בְּנֵי הַנְּעוּרִים הַכְּשָׁרִים וְהַמְתַּפְּלָלִים בְּכֹונָה
וּבְהִתְלַהֲבוֹת וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתָם וְעוֹשִׂים לָהֶם יסוּרִים
וְכִשְׂאוֹ הַמְתַּפְּלָלִים מִתְחִילִים לְהִקְפִּיד וּלְהִתְקוּטֵט עִמָּהֶם עִם אֱלוֹ
הַמְצַעְרִים אוֹתָם וּמְבַלְבְּלִים אוֹתָם אַזִּי אוֹמְרִים הַמְּבַלְבְּלִים: אִם
אַתֶּם מִתְפַּלְלִים בְּכֹונָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְאַתֶּם טְרוּדִים
וְקְשׁוּרִים בְּתִפְלַתְכֶם בְּכֹונָה בְּאַמֶּת, מִדוּעַ אַתֶּם שׁוֹמְעִים
הַבְּלוּלִים? כִּי מִחֲמַת גְּדוֹל כֹּונַת הַתִּפְלָה רָאוּי לָכֶם לְבָלִי לְשִׁמְעַ
שׁוֹם בְּלוּל כֻּל אָמַר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שְׂהֶאֱמַת אֵינוּ כֵּן כִּי
בְּאַמֶּת אֶפְלוּ צַדִּיק גְּדוֹל אֱמַתִּי מְגֹדוּלִי הַמְּפָרְסְמִים בְּאַמֶּת
הַמְתַּפְּלָלִים בְּכַח וּבְדַבְּקוֹת גְּדוֹל, אַף עַל פִּי כֵּן אִם יָבֹא אָדָם
וַיִּשְׁחַק מִמֶּנּוּ וַיִּבְלָבֵל אוֹתוֹ אַף עַל פִּי שְׂהוּא דְבוּק מְאֹד בְּתִפְלָתוֹ
בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת, אַף עַל פִּי כֵּן יִבְלָבֵל אוֹתוֹ מְאֹד וַיִּהְיֶה
לוֹ צַעַר וּבְלוּל גְּדוֹל מְזֶה אַף עַל פִּי שְׂהוּא מִתְפַּלֵּל בְּכֹונָה בְּאַמֶּת:
שְׁמַעְתִּי מֵאַחַד שֶׁשָּׁמַע מִפִּי רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שֶׁלְּפַעֲמִים
נֹתְנִין לְאַחַד עֲשִׁירוֹת גְּדוֹל וְכָל הָעוֹלָם מִתְקַנְאִין בּוֹ וְרוֹדְפִין אַחַר
הַמָּמוֹן וְהָעֲשִׁירוֹת וּמְבַלְבְּלִים יָמִים וְשָׁנִים עַל זֶה, וְהַכֹּל מִחֲמַת קִנְאָה
וְהַסְתַּכְלוֹת שֶׁמִּסְתַּכְלִין עַל זֶה שְׁנֵתַעֲשֶׂר כָּל כָּךְ וְאַחַר כָּךְ אֵין עוֹלָה
בְּיָדָם כְּלוֹם וְכָל זֶה מַעֲשֵׂי הַבַּעַל דְּבָר שְׂהִשְׁתַּדֵּל בְּזֶה לְהַזְמִין
עֲשִׁירוֹת גְּדוֹל לְאַחַד כִּדִּי שְׂהִרְבֶּה הִרְבֶּה יָבֵלוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם
חַם וְשָׁלוֹם, עַל יְדֵי זֶה כַּנֶּזְכָּר לְעִיל רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן מִהֵאֵי דַעֲתָא
שְׂבַשְׂתָּא (שְׁבַת פּד:):

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(יד) עשה עכו"ם בשבת ארון או קבר לעצמו מותר לישראל

ליקבר בו ואם עשאו בשביל ישראל לא יקבר בו עולמית ודוקא שהקבר בפרהסיא והארון על גביו שהכל יודעים שנעשה לפלוני ישראל אבל אם הוא בצנעה מותר ליקבר בו לערב בכדי שיעשו ואפילו כשהוא בפרהסיא אינו אסור אלא לאותו ישראל שנעשה בשבילו אבל לישראל אחר מותר והוא שימתין בכדי שיעשו: (טו) עכו"ם שהביא בשבת חלילין (פי' כלי כגון חלילים שקולם מעורר הבכי) לספוד בהם ישראל לא יספוד בהם לא הוא ולא אחרים עד שימתין לערב בכדי שיבואו ממקום קרוב ואם ידע בודאי שממקום פלוני הביאם בשבת ימתין לערב כדי שיבואו מאותו מקום ואחר כך מותרים בין לו ובין לאחרים וה"מ כשהביאם דרך רשות הרבים אבל אם לא הביאם אלא דרך כרמלית כיון שלא נעשה בהם איסור תורה אינו צריך להמתין כדי שיבואו אלא מותרים לערב מיד: (טז) ספק אם הובאו מחוץ לתחום או מתוך התחום חוששין שמא מחוץ לתחום הובאו:

סימן שכו (א) אסור לרחוץ כל גופו אפילו כל אבר ואבר לבד אפילו במים שהוחמו מערב שבת בין אם הם בכלי בין אם הם בקרקע ואפילו לשפוך המים על גופו ולהשתתף אסור אבל מותר לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו: הגה או שאר איברים כל שאינו רוחץ כל גופו (ב"י בשם הרא"ש פרק תינוקות) והני מילי בחמי האור אבל בחמי טבריא מותר לרחוץ אפילו כל גופו יחד ואין צריך לומר בצוננין והא דשרי בחמי טבריא דוקא בקרקע אבל בכלי לא דאתי לאיחלופי בחמי האור: (ג) יש אומרים דהא דשרי בחמי טבריא דוקא כשאין המקום מקורה אבל אם המקום מקורה אסור משום דאתי לידי זיעה ואסור ויש אומרים דמותר להזיע בחמי טבריה: (ג) אמת המים שהיא חמה אסור להמשיך לתוכה אפילו

מע"ש סילון (פי' צינור מרזב וסילון דבר אחד הם) של צונן ופי הסילון יוצא חוץ לאמה ומימיו נשפכים לעוקא (פי' גומא) שבקרקע ואם המשיכו אסורים אפילו המים שנכנסו לה מערב שבת ברחיצה ובשתיה כאלו הביא סילון של מים מעיו"ט ביו"ט כחמין שהוחמו ביו"ט ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה: (ד) לא ישתטף אדם בצונן כל גופו ויתחמם כנגד המדורה מפני שמפשיר מים שעליו ונמצא כרוחץ כל גופו בחמין אבל מותר להשתטף בצונן אחר שנתחמם אצל האש: (ה) י"א שצריך ליוזר שלא לחמם ידיו אצל האש אחר נטילה אם לא ינגבם תחלה יפה: (ו) אסור ליתן ע"ג בטנו כלי שיש בו מים חמין ואפילו בחול מפני הסכנה שפעמים שהם רותחים (אבל מותר להחם בגד וליתנו על בטנו) (ז) הרוחץ בנהר צריך שינגב גופו יפה כשעולה מהנהר מפני שלא ישארו המים עליו ויטלטלם ד' אמות בכרמלית לפי שהעולה מן הרחיצה יש רבוי מים על גופו אבל ההולך בר"ה ומטר סוחף על ראשו ועל לבושו לא הקפידו בו: (ח) אדם מותר לטבול מטומאתו בשבת: (ט) מותר לרחוץ פניו ורגליו בדברים שאינם משירים שער מעורבים עם דברים המשירים ובלבד שלא יהיה הרוב מדבר המשיר: (י) מותר לרחוץ ידיו במורסן: הגה דגיבול כלאחר יד שרי ואסור לרחוץ ידיו במלח (אגור) וכ"ש בבורית שקורין זיי"ף בלשון אשכנז [בנימין זאב סימן רע"ח] או בשאר חלב שנימוח על ידיו והוי נולד (מרדכי פ' במה בהמה וסמ"ג והגה"מ פכ"א וטור סימן שכ"א): (יא) מרחץ שסתמו נקביו מע"ש למוצאי שבת רוחץ בו מיד אבל אם לא סתמו נקביו אע"פ שמאליו הוחם בשבת צריך להמתין לערב בכדי שיעשו לפי שאסור לעשות כן גזירה שמא יחתה בגחלים:

סדר לקווי תפלות הימני:

תתקרב: אבי יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה
 שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם ומל את ערלת לבי הרע,
 ותפתח את לבי באפן שאזכה להרגיש באב ומכאוב עוונותי
 העצומים עד שאזכה לצעק מן הלב זעקה גדולה ומרה כמו שראוי
 לי לזעק ולצעק על עוונות רבים וגדולים כאלה אוי אוי אוי, ואזעק
 ואצעק ואשוע אליך באמת ובלב שלם בלב נשבר ונדכה מקירות
 הלב, עד שירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממני
 לכל מקום שנמשכו, הן אותן הטפות שנמשכו בהתר ונתהוו מהם
 בני שיחיו לארץ ימים ושנים טובים, הן להבדיל אותן הטפות
 שיצאו ממני לבטלה בשוגג או במזיד, ונעשה מכל טפה וטפה
 מה שנעשה אוי לי וי לי, וכך יהיה נמול לבכם, וירגישו כלם בכל
 מקום שהם את עצם כאבם וצערם והיכן הם מנחים בשאול
 תחתיות במקומות המטנפים שלא נתן להזכר ויהיה נעשה רעש
 גדול ביניהם, ויתעוררו כלם לשוב להשם יתברך באמת ויתחילו
 להתגעגע ולהצטער ולכסף באמת להתתקן ולשוב אל ה' באמת
 עד שתעורר רחמיך הטובים, רחמיך הגנוזים, רחמיך הפשוטים,
 רחמיך הרבים, עלי ועליהם ותעסק בתקוננו, ותגאלנו מהרה
 מבאר שחת מטיט היון ומכל מקומות המטנפים והמקלקלים
 מכלם תגאלנו ותפידנו ותוציאנו לשלום ותתקננו וישיב המלך את
 נדחיו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח ומל את
 לבבינו לאהבה את שמך, כמה שכתוב: "ומל ה' אלקיך את לבבך
 ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך
 למען חיידך":

תתקיג: אבינו מלכנו אל חי חלקנו צורנו ציוה להציל ידידות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תסס ❦ צמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

שִׁאֲרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַתְּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְכִנִּי מִהֲרָה לְמוֹל אֶת עַרְלַת לְבָבִי וּלְבַב זִרְעִי, וּבִפְרָט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים וְכִנִּי מֵעַתָּה שְׁאֲזֹכָה לְהַכִּין עֲצָמִי בְּאַמַּת, בְּאֶפֶן שְׁאֲזֹכָה בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שִׁיְהִיָּה נְמוֹל בְּשִׁלְמוֹת לְבָבִי וּלְבַב זִרְעִי בְּאַמַּת, עַד שְׁאֲזֹכָה בַּחַיִּים חַיּוֹתַי שִׁיתְקֶנּוּ אוֹתִי הַצְּדִיקִים אַמְתִּיִּים בְּשִׁלְמוֹת אוֹתִי וְאֶת זִרְעִי וְאֶת כָּל הַתְּלוּיִים בִּי לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְּלַם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד וְלֹא אֲעוֹל בְּכִסּוּפָא קַמְךָ, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַחֲטֹאת לְרַבּוּץ עַל פֶּתַח קְבָרֵי חַם וְשָׁלוֹם, רַק אֲזֹכָה לְתַקֵּן הַכֹּל בַּחַיִּים חַיּוֹתַי, בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים אַמְתִּיִּים, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ וּסְמִיכָה כִּי אִם עָלֵיהֶם לְבַד, וּבְכַחם וְהַבְּטָחָתָם אָנוּ מְצַפִּים עַד־יָן לְכָל טוֹב:

תתקיד: מלא רחמים חום ורחם עלי והצילני מחרפות ובזיונות, שלא יהיה כח לשום מזיק ומשחית להתקרב אלי בעת מיתתי ולא ילכו אחר מטתי חם ושלום, רק ברחמיך הרבים תגדלני ומני ותבטלם בבטול גמור מעתה ועד עולם ותחום עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך העצומים, שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי, ותחום ותמחל ותסלח לי על הכל בחיים חיותי, באופן שלא יהיה עלי שום דין ומשפט אחר כך אם אמנם ידעתי באמת כי אני רחוק מישועה כזאת, כי בפה יזכה נער כמני לזה, אך על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדך אני נשען ולסליחותיך אני מקוה, ולישועתך אני מצפה, בכח וזכות הצדיקים אמתיים שבדורנו, ובזכות כל הצדיקים אמתיים שוכני עפר עליהם אנו נשענים, בהם תמכתי יתדותי לשאל כל אלה מלפניך, על כן עד־יָן אני עומד ומצפה ומקוה ומיחל לישועתך הגדולה שאזכה מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך כי אתה צופה לרשע וחסין בהצדקו,

וְאִם אֲנִי מִתְמַהֲמֶה הַרְבֵּה לָשׁוּב, וְעוֹד הוֹסַפְתִּי קְלָקוּלִים וְעוֹנוֹת
הַרְבֵּה גְדוֹלִים וְעֲצוּמִים בְּכָל יוֹם, אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין אֲנִי מְחַכֶּה
בְּכָל יוֹם שִׁיבָא גְאֻלְתִּי וּפְדוֹת נַפְשִׁי, שְׁאֲזוּכָה מִהֲרָה לְהִתְעוֹרֵר
מִשְׁנָתִי וְלָקוּם מִנִּפְילְתִּי וְלַעֲמֹד מִיִּרְיֵדְתִּי וְלַחַיּוֹת מִמִּיתַתִּי וְלָשׁוּב
אֵלַיךְ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת אֲנִי וְזֵרְעִי
וְזֵרַע זֵרְעִי וְכָל זֵרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

תפלה פו תתקטו ומיוסד ע"פ תורה קנ"ב: "פֶּתַח לִי שַׁעֲרֵי צְדָק
אָבֹא בָם אֹדְדָה יְיָ, פֶּתַח שַׁעֲרִים וַיָּבֹא גֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אֱמוּנִים,
שָׂאוּ שַׁעֲרֵים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד"
רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, סְלָח וּמַחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְתֵן לָנוּ בְּמִתְנַת חֲנָם
וּנְדָבַת חֶסֶד אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְזַכְּנוּ לְאַמוּנַת חַכְמִים בְּאַמֶּת,
שְׁנֹזְכָה לְהֶאֱמִין בְּאַמֶּת בְּכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ
שְׁנֹזְכָה לְכַנֵּם לְתוֹךְ פֶּתַח שַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, שְׁנֹזְכָה לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת
לְאַמְתּוֹ לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים, אֲשֶׁר בָּהֶם כָּלָנוּ תְלוּיִים
וְאַחוּזִים, כִּי הֵם שָׂרֵשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ, חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ, חוֹסֶה עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתֵן לָנוּ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, בְּאֶפֶן
שְׁנֹזְכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּאַמֶּת, וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלָשׁוּב
אֵלַיךְ בְּאַמֶּת עַל יָדָם, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקוּהָ זוּלָתָם,
וּבְלָעָדָם לֹא נָרִים אֶת יְדֵינוּ וְאֶת רַגְלֵינוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְאֵל
תִּגְמַל לָנוּ כְּחַטֵּאתֵינוּ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעוֹלָם מִן
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתַּח הַפֶּתַח וְאֵל תִּנְעוֹל הַדֶּלֶת בְּפָנֵינוּ
חֵם וְשָׁלוֹם, רַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עָלַי הָעֲנִי וְהָאֲבִיוֹן, הַחֲסִיר
מִמַּעֲשֵׂים טוֹבִים, הַמְּלַכְךָ בְּמַעֲשֵׂים רָעִים, אֲשֶׁר מִחַמַּת זֶה גַם
מָעַט הַמַּעֲשֵׂים טוֹבִים הִנְעֲשִׂים בְּגוֹף פְּגוּם כְּזֶה, הֵם גַּם כֵּן פְּגוּמִים
הַרְבֵּה, וּבְמַת יוֹכָה נַעַר הַמְּנַעֵר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנִי, לְכַנֵּם בְּפֶתַח

זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא
זֶה הַשָּׁמַיִם וְזֶה הָאָרֶץ וְזֶה הַיָּם וְזֶה הַבַּיְתָא דְּמִלְכָא

הַקְדְּשָׁה שְׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, לְהַתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת הַשֵּׁנִי.
לִי כָפִי שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי "אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה מִי יַעֲמֵד"